ରାଇମତି ସାହୁଆଣି

ବନାମ

ପଙ୍କଜ ସାହୁ (ମୃତ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 8,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ମକଦ୍ଦମା :

ମାଲିକାନା ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା - ବାଦୀ ଦାବି କରୁଥିବା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି - ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଧାରରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦାବି - ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ – ପରୀକ୍ଷଣ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ମାମଲାର ପ୍ରେରଣ ।

ଆବେଦନକାରୀ- ବାଦୀ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିବାଦୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ରଖିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା - ପ୍ରତିବାଦୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଦାଲତରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର ଆବଶ୍ୟକ କରେ କାରଣ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା - ପ୍ରତିବାଦୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାର ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ବିଚାର କରିଛନ୍ତି: ଏହା ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯିବାର ବିଷୟ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି କରିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନର୍ବାର ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8377/1995 ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓଡ଼ିଶାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 106/1977 ର ତା 03.12.1992 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ବିନୁ ଭଗତ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଡି. ଉପାଧ୍ୟାୟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଚିଠି ଲେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଏପ୍ରିଲ 21, 1995 ରେ, ଆମେ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ସମୟ ଦେଇଥିଲୁ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେ ସମାନ କଥା ଦୋହରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅଧିକ ମୁଲତବୀ ଦେବାକୁ ମନା କରିଛୁ ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀ ବାଦୀ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାମଲାର ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ଉଦ୍ଧବ ୪୪ ଏକରର ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ଯୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବାଧିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଉଦ୍ଧବଙ୍କର ଭାଇଙ୍କ ପୁଅ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ 196/77 ରେ, ଡିସେମ୍ବର 3,1992 ର ରାୟ ଏବଂ ଫଇସଲା ଦ୍ୱାରା, ଏହି ଆଇନଗତ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଧବଙ୍କୁ 50 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀ ମହାଦେଇଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପୁଅକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଯିଏ ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମିତ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଦେବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ଉଦ୍ଧବଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ବର୍ଷର ପିଲା ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାରରେ ରହିଥିଲେ । ପୋଷ୍ୟ ପିତା ଉର୍ଦ୍ଧବ 1934 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଭାବରେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଂଜ୍ଞାନ ନିଆଯାଏ ଯେ ପ୍ରକୃତ ପିତା ପାଞ୍ଚଟି ସନ୍ତାନଙ୍କୁ

ହରାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ହେବ ଯେ ପ୍ରକୃତ ପିତା ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ହରାଇ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧବଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେଇଦେବେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ 1912 ରୁ 1950 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଦ୍ଧବଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । 1950 ର ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ଏକମାତ୍ର ଲିଖନ ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉଦ୍ଧବଙ୍କ ପୁଅ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ଯାହା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏକ ସ୍ୱୟଂ ନିର୍ମିତ ଦସ୍ତାବିଜ ହୋଇପାରେ । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ସେ ଏହି ବିବୃତି ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ 1912 ମସିହାରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଉଦ୍ଧବଙ୍କ ବୟସ 35 ବର୍ଷ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଉଦ୍ଧବ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବାର ବିଷୟ, ଆମେ ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହୁଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାର ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଛୁ ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଶୁଣାଣି କରିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରିବେ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଫଇସଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇ ମାମଲାର ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପଠାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓଡ଼ିଶା